

שתי גוויות בחורש

ברניצקי, שכב על שמיכה שאותה פרש קודם לכן על הארץ בקפידה רבה. בידו הימנית אחז באקדח. היד השמאלית חיבקה את נכדו עופר. ידיו של עופר אחזו במעיל הסב, כאילו בחיבוק. בתמונה אפשר להבחין בידו האחת של עופר ובשתי רגליו. על הסלע

(המשך מעמוד 33)

כאשר בוששה, ביום השישי שעבר, המונית להביא את עופר לבית סבתא, טילפנה אהובה לבתה ושאלה אם חל שינוי בתוכנית.

ליבה של האם ליאורה ניבא לה רעות. היא נתקפה בהלה ומיהרה להזעיק את המישרה. ניידות מישרת חיפה, שבתוך אחת מהן ישבה האם, סרקו את סביבות רחוב בית-לחם. בשעה 2.30 אחרי-הצהריים, טילפן אורח למוקד המישרה וסיפר על זקן וילד שראה צועדים באיזור ואדי קלת. בפארק הכרמל ליד אוניברסיטת חיפה. התנהגותם של השניים לא עוררה חשד. הם נראו לאורח המטלפן שלווים ומאשרים. רק העובדה שבידו של המבוגר היה אקדח, הניעה אותו לטלפן למישרה. השוטר במוקד מישרת חיפה הבין מיד את הקשר בין הודעת האורח לבין החיי פושים אחר עופר. תוך שינוי תדר האלי-חוט, כדי שהאם שהייתה בניידת לא תשמע את הבשורה, הוא הורה לכל הניידות מלבד זו שבה ישבה האם, למהר לעבר פארק הכרמל. כעבור דקות אחדות נמצאו שתי הגוויות החבוקות.

סבא יוסף ברניצקי הרג את נכדו עופר כדי שעופר לא ימשיך לסבול. אחר-כך התאבד ברניצקי. הוא לא התאבד מפני שחשש מתוצאות מעשהו. הוא פשוט לא רצה להיות בעולם שבו נכדו עופר איננו עוד.

סוסה

אצילה

מישפחת ברניצקי היא אחת הימישפחות הידועות בארץ. מייסד הימישפחה, נתן ברניצקי, עלה לארץ בשנת 1886 עם אשתו, ארבעת בניה ובתו, ולאחר טילטולים רבים החליט להתיישב באדמת עין קרא. היא ראשון-לציון.

בנו של נתן, מרדכי ברניצקי, הפך לימישפחה בקרב אנשי העליית שני. אחר-כך לארץ. הוא קיבל אדמות מהברון, גידל כרמים, היה מראשוני מגדלי הפלחה בארץ ובנה כמו ידיו את ביתו. בשנת 1908 נשא מרדכי ברניצקי את ריבקה לאשה — היתה זו בתו של כורם מפורסם אחר מראשון-לציון, אלכסנדר זיסקינד טוליסמן.

מרדכי ברניצקי נודע במיוחד בגלל יחסיו ההדוקים עם ערביי הסניבה. עם ידידיו נמנו השייחים של בית-דצ'ין (בית-דגן של היום), ואדי אל-חנין (נס-ציונה

שבעד ימין הניח הסבא, קודם להריגה ולהתאבדות, את משקפיו המקופלים. על סלע אחר, בצד העליון של התמונה, הוא הניח את תיקו ליד שקיק האוכל של עופר. האם, שהייתה באחת הניידות שחיפשו את עופר, לא ידעה על כך ששוטרי הניידות האחרות מצאו את הגופות. השוטרים שינו את התדר של הקשר האלחוט כדי שהיא לא תשמע. לפני שהתאבד כתב הסבא מכתב-פרידה לבני-ימישפחתו, לעורכת-הידיו שלו ולפקידתו.

נחשב עד היום לפרדס המטופח ביותר בארץ.

החוש המיסחרי טבוע בדמם של בני ברניצקי. במילחמת-העולם הראשונה הפך מרדכי ברניצקי לקבלן. הוא קיבל מהממשלה התורכית זיכיון לבניית כבישים בבאר-שבע ובראשון-לציון. מרדכי בריניצקי הקבלן בנה את הכביש הפנימי היי ראשון בראשון-לציון, רחוב רוטשילד. גם אחרי המלחמה המשיך בבניית כבישים. יחד עם עבודותיו כחקלאי וכקבלן היה

מעורה בעסקי ציבור, נבחר לוועד החקלאי, לוועד המושב ומאוחר יותר למועצת עיריית ראשון-לציון.

בראשון נחשב ברניצקי לדמות היסטורית עוד בחייו. הכל רחשו לו כבוד רב. ביתו, במרכז המושבה, שימש בית ועד לאיכרי הסניבה, ורבים מהם מעלים אה ויכרו עד היום, מדי יום ביומו, כשרלי-מנט המפורסם של ראשון. נתן ברניצקי נפטר לפני 16 שנה ונקבר בחלקת-קבר שהכין לו עוד בחייו. על גיבעה המשקייה

היה הבן שלי, סיפרה ליאורה ביום ההלוויה בראיון מיוחד להעולם הזה. אבא פשוט לא קרא אותי נכון. הוא לא ידע שהשם למתי עם חמצב ושלא קשה לי. הוא לא רצה שאני אחיה בסבל.

אם ובן
האם, ליאורה אביגדורי, עם בנה עופר בתמונה מאלבום התמונות של המישפחה. קשה שלא להבחין ביופי של האם ושל הבן. הוא היה ילד אוטיסט. אבל